

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 81/10
Λουξεμβούργο, 9 Σεπτεμβρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση T-348/07
Stichting Al-Aqsa κατά Συμβουλίου

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει πράξεις του Συμβουλίου οι οποίες διέτασσαν τη δέσμευση κεφαλαίων της Stichting Al-Aqsa στο πλαίσιο της καταπολεμής της τρομοκρατίας

Κατόπιν καταργήσεως της εθνικής αποφάσεως επί της οποίας στηρίζονταν τα εν λόγω μέτρα, το Συμβούλιο δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να διατηρήσει τις οικονομικές κυρώσεις κατά της Al-Aqsa

Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, το Συμβούλιο εξέδωσε κοινή θέση¹ και κανονισμό², που διέτασσαν τη δέσμευση των κεφαλαίων των προσώπων και οντοτήτων που καταχωρούνται σε κατάλογο ο οποίος ενημερώνεται τακτικά. Η καταχώριση στον κατάλογο αυτό πρέπει να γίνεται βάσει αποφάσεως λαμβανομένης από την αρμόδια, κατ' αρχήν δικαστική, εθνική αρχή κατά προσώπων και οντοτήτων που εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Στις 3 Απριλίου 2003, το ολλανδικό Υπουργείο Εξωτερικών εξέδωσε την Sanctieregeling terrorisme 2003 (απόφαση περί κυρώσεων στον τομέα της τρομοκρατίας), κατά την οποία δεσμεύονταν όλα τα κεφάλαια και περιουσιακά στοιχεία της Stichting Al-Aqsa, ιδρύματος ολλανδικού δικαίου το οποίο υποστηρίζει ότι συνιστά ισλαμικό φορέα κοινωνικής πρόνοιας που υποστηρίζει οικονομικά διάφορες οργανώσεις στο Ισραήλ, στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανθρωπιστικής ανάγκης, με το αιτιολογικό ότι οι μεταφορές κεφαλαίων που πραγματοποιούσε προορίζονταν για οργανώσεις που υποστηρίζουν την τρομοκρατία στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα τη Hamas. Αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, για την αναστολή ισχύος της Sanctieregeling, απορρίφθηκε από το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο.

Με απόφαση της 27ης Ιουνίου 2003, το Συμβούλιο ενημέρωσε τον κατάλογο συμπεριλαμβάνοντας μεταξύ άλλων σε αυτόν την Stichting Al-Aqsa.

Η Sanctieregeling καταργήθηκε στις 3 Αυγούστου 2003, μετά την έκδοση της εν λόγω κοινοτικής αποφάσεως.

Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, το Γενικό Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως της Al-Aqsa, ακύρωσε την απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2003, όπως επίσης και πλείστες μεταγενέστερες αποφάσεις για την ενημέρωση του καταλόγου, με κύριο σκεπτικό ότι δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένες³.

Στο μεταξύ, στις 28 Ιουνίου 2007, το Συμβούλιο εξέδωσε νέα απόφαση⁴ για την ενημέρωση του καταλόγου συμπεριλαμβάνοντας σε αυτόν την Al-Aqsa. Κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, το Συμβούλιο διαβίβασε στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και ομάδες τους λόγους για τους οποίους

¹ Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93).

² Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

³ Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 11ης Ιουλίου 2007, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου, (T-327/03), βλ. επίσης CP 47/07.

⁴ Απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58).

συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο. Ως προς τη συμπερίληψη της Al-Aqsa, το Συμβούλιο επικαλέστηκε την Sanctieregeling και την απόφαση περί ασφαλιστικών μέτρων ως απόφαση ληφθείσα από την αρμόδια εθνική αρχή η οποία αιτιολογεί τη συμπερίληψη της Al-Aqsa στον κατάλογο.

Η Al-Aqsa άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Έκτοτε το Συμβούλιο εξέδωσε διάφορες αποφάσεις και κανονισμούς για την ενημέρωση του επίμαχου καταλόγου. Η Al-Aqsa συμπεριλαμβάνονταν πάντοτε σε αυτόν. Η Al-Aqsa προσαρμοσε την προσφυγή της κατά τρόπο ώστε να ζητεί την ακύρωση και των νέων μέτρων, έως την έκδοση ενός κανονισμού τον Ιούνιο του 2009⁵.

Στις 22 Δεκεμβρίου 2009, το Συμβούλιο εξέδωσε νέο εκτελεστικό κανονισμό⁶ ο οποίος διατηρεί την Al-Aqsa στον κατάλογο. Ο κανονισμός αυτός είναι σε ισχύ και δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως.

Με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, κατ' αρχάς, ότι η απόφαση περί ασφαλιστικών μέτρων, λαμβανόμενη υπόψη από κοινού με την Sanctieregeling, έχει χαρακτηριστικά αποφάσεως της αρμόδιας εθνικής αρχής η οποία μπορεί, κατ' αρχήν, να αιτιολογήσει τη λήψη μέτρου περί δεσμεύσεως κεφαλαίων σε κοινοτικό επίπεδο.

Παρά ταύτα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο έλεγχος της υπάρξεως αποφάσεως της αρμόδιας εθνικής αρχής αποτελεί ουσιαστικό προαπαιτούμενο για την έκδοση αρχικής κοινοτικής αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, ενώ ο έλεγχος σχετικά με τη συνέχεια που μπορεί να έχει η απόφαση αυτή σε εθνικό επίπεδο είναι απαραίτητος στο πλαίσιο της εκδόσεως επακόλουθης κοινοτικής αποφάσεως σχετικά με τη διατήρηση της δεσμεύσεως κεφαλαίων.

Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, κατόπιν της καταργήσεως της Sanctieregeling, ούτε αυτή ούτε η απόφαση περί ασφαλιστικών μέτρων, της οποίας τα έννομα αποτελέσματα εξαρτώνται από την ύπαρξη της Sanctieregeling, μπορούν βασίμως να χρησιμεύσουν ως δικαιολογητική βάση του κοινοτικού μέτρου περί δεσμεύσεως των κεφαλαίων της Al-Aqsa. Το Συμβούλιο όφειλε να διαπιστώσει ότι δεν υπήρχε πλέον «έρεισμα» στο εθνικό δίκαιο το οποίο αιτιολογούσε επαρκώς κατά νόμο τη διατήρηση του κοινοτικού μέτρου.

Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει τα προσβληθέντα μέτρα όσον αφορά την Al-Aqsa.

Το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι το Συμβούλιο φέρει την υποχρέωση να εξαλείψει τις ίδιες πλημμέλειες ή παρανομίες κάθε μεταγενέστερου μέτρου της δεσμεύσεως κεφαλαίων το οποίο κατήργησε και αντικατάστησε τα προσβληθέντα μέτρα, έως την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Μη προβαίνοντας στην εν λόγω ενέργεια, το Συμβούλιο δε τηρεί την υποχρέωση που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ για τη λήψη των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως δικαστηρίου της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού

⁵ Τα επίμαχα μέτρα είναι: απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007· απόφαση 2007/868/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007· απόφαση 2008/583/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008· απόφαση 2009/62/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009 και κανονισμός (ΕΚ) 501/2009 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2009.

⁶ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1285/2009, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση του κανονισμού αριθ. 501/2009 (ΕΕ L 346, σ. 39).

Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582